

LICURICI

Nr. 7/1990

Coperta: Laurențiu SÎRBU

<http://cartilecopilarieimele.wordpress.com>

Către scaldă

Doi copii se duc la scaldă
Veseli foarte, iar Grivei,
Un cățel lătos și negru,
Vine fuga după ei.
Unul din copii se-ntoarce:
- Măi, Grivei, nu ți-am tot zis
Să rămâi frumos acasă?
Păi atunci, cum ți-ai permis?...
Celălalt se-nduioșează:
„Lasă-l și pe el acum,
I-o fi cald și lui, săracul
C-a făcut atîta drum!”
- Bine, se-nvoiește primul,
O să ne jucăm toți trei!
„No să-ți pară rău, stăpîne”,
Latră bucuros Grivei.

Sus pe boltă stele mii

Sus pe boltă stele mii
Cu luminile-aurii,
Prin pădure-s licurici,
Șapte luminițe mici.

Căci prin noaptea luminoasă
Merg piticii către casă
Unde îi așteaptă, iată,
Blînda Albă-ca-zăpadă.

Din tunel adînc de mină,
Au scos pietre prețioase
Pentru mica lor regină
Care la măsuță coase...

Cămășuțe-albastre coase
Pentru șapte prieteni dragi:
Le-a brodat la piept cu fragi
Și cu dalbe flori frumoase.

Bine e-n vacanța mare

Bine e-n vacanța mare!
Flori înzăpezesc poiana,
Veverița Mariana
De pe-o creangă-ntr-alta sare.

Vine lângă noi anume
Și lăbuțele-și ridică...
De copiii ea n-are frică;
Cere nuci, cere alune.

- Vrei să-i dai și tu o nucă?
Vezi?... s-a și grăbit s-o ducă
Sus în scorbura-i cămară,
Să o ronțăie diseară.

Măgărușul

De cu zori și pînă seară,
Către moară tot mereu,
Suie dealul și coboară.

- Cum e măgăruș?
E greu?...

Stă în loc să odihnească,
Iar stăpînul, cu necaz,
Zice: - Nu mai mergi? Ei, las'că
O să-ți dau eu peste nas.

Dar stăpînului i-e milă
Să îi dea și-un bobîrnac:
- Haidem, dragă Urechilă...
Cînd aude că-i i-e drag,

Urechilă se întoarce;
Zahăr cere de la el.
- Bine. Hai să facem pace,
Rîde omul, cătinel.

Versuri: Elena DRAGOȘ

Victor SIVETIDIS

ÎNDRĂGOSTIȚII DE CULORI

În toată pădurea nu găseai un cuib ca al coțofanei. Strălucea de-ți lua ochii! Numai bucăți de sticlă colorată și boabe de mărgăle. Iar în el, un inel strălucitor și-o linguriță luminând ca argintul.

— Ce faci cu ele? a întrebat-o privighetoarea.

— Le privesc! Le privesc! răspunse coțofana. Apoi zbor prin pădure, după mîn-

care, și iar mă-ntorc să le privesc! Îmi plac culorile și razele de aur și tot ce strălucește, așa cum îți place ție cîntecul.

— Și mie îmi plac culorile, intră în vorbă un fluture, care zbura deasupra cuibului.

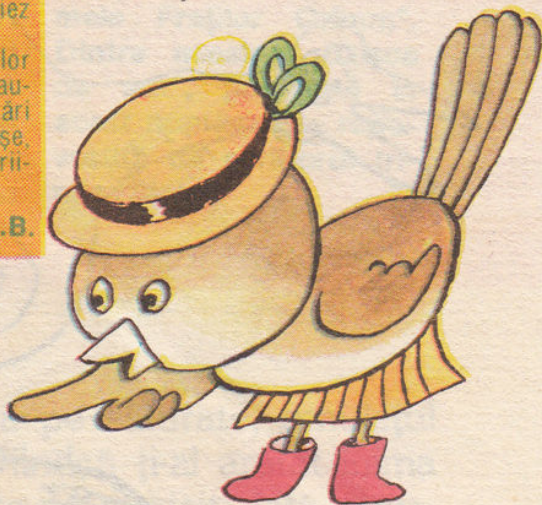
— Fiecare iubește ce e frumos, îi răspunse privighetoarea.

Victor Sivetidis, profesorul de desen stabilit la noi din Grecia, a găsit aici prieteni care i-au publicat poemele pentru adulți și povestioarele cu miez adresate copiilor.

Chipul său desenat parcă în cărbune, cu cearcăne adânci în jurul ochilor scinteițori, trăda suferința, căci scriitorul era atins de o gravă boală a auzului. Nu se putea deplasa decît însoțit, iar de sărbători ne trimitea felicitări lucrate de mîna lui: cartonase albe, pe care se aflau aplicate siluete gingașe, decupate din hîrtie neagră. De cîtiva ani, felicitările lui n-au mai venit. Scriitorul a intrat în lumea umbrelor.

I.B.

Ilustrații: D. DOBRICĂ

ȘOARECELE ȘI VRĂBIUȚA

- Cîți ani trăiești tu, șoricelule?
- Nu știu, vrăbiuțo. Depinde de pisică!

Privindu-se în oglindă, maimuța a clipit.

Chipul din oglindă a clipit și el. Supărată, maimuța și-a scos limba. La fel i-a răspuns și chipul din oglindă.

ÎN OGLINDĂ

- Ce ființă necuviincioasă! s-a indignat maimuța. Ești atît de urîță, și îndrăznești să mă maimuțărești!

Un om avea trei feciori. Pe cel mai mic îl porecliseră Prostilă, luîndu-l în rîs de cîte ori aveau prilejul. Într-o zi, cel mai mare se duse la pădure, după lemne. Aici flăcăul întîlni un omuleț tare bătrîn, care se rugă de el: „- Băiete, dă-mi și mie o bucățică din cozonacul ce-l ai și o gură de vin!” „- Da’ știi că n-ai pretenții mari?! Mie ce-mi mai rămîne dacă-ți dau?” Și-l lăsă în plata Domnului pe bătrînel, apucîndu-se de lucru. Dar lovind un copac îi scăpă securea din mînă și-l lovi la cot, că trebui să se întoarcă acasă să-și lege rana. Plecă în pădure și cel de al doilea fecior, în traistă cu un cozonac și o sticlă de vin. Și lui îi ieși în cale piticul cel bătrîn, cerîndu-i o îmbucătură de cozonac și un strop de vin, dar mijlociul se răsti la el, ca și fra-

tele mai mare: „- Vezi-ți de drum și nu mai supăra oame-nii!” Iar pedeapsa pentru răutatea lui nu întîrzie. După ce izbi de cîteva ori cu securea într-un arbore, se vătămă așa de rău la un picior că trebui să se întoarcă repede acasă. Văzînd ce s-a întîmplat cu frații lui, Prostilă se rugă de părinți: „- Lăsați-mă și pe mine să mă duc în pădure după lemne!” Pîna la urmă îl lăsară. Maică-sa îi dădu și lui un fel de colac plămădit numai cu apă, copt în spuză, și-o sticlă cu bere înăcrită. În pădure, prîslea se întîlni și el cu omulețul cel înălbit de ani, care îl rugă: „- Flăcăiaș, dă-mi și mie o leacă din cozonacul tău și lasă-mă să sorb o înghițitură din sticla ta!” Prostilă îi răspunse: „- Moșneguțele dragă, n-am în traistă decît un colac copt în spuză și

În Germania secolului al XVIII-lea au trăit doi oameni de cultură cu numele de Grimm — IACOB, lingvist și filolog (1785—1863) și WILHELM, filolog și folclorist (1786—1859).

Deși amândoi au fost celebri ca profesori universitari și specialiști în domeniile lor de cercetare, au devenit nemuritori publicând 3 volume de povești pentru copii, cunoscute în in-

treaga lume ca „Basmele Fraților Grimm”. Dintre acestea, „Gisca de aur”, publicată în acest număr, este reposită de scriitorul Irimie Străuț.

o sticlă cu bere acră; dacă-ți sînt pe plac bucatele astea, să ne ospătăm împreună.” Scoțînd Prostilă merindele din traistă făcu ochi mari, văzînd dinainte un cozonac galben-galben, de parcă ar fi fost plămădit numai din ouă, iar berea preschimbată în vinul cel mai de soi! Și după ce mîncară

și băură pe săturate, omulețul zise: „Fiindcă ți-ai arătat inima bună, te fac fericit. Iată copacul acela, sapă la rădăcină și ce găsești acolo să fie al tău.” Omulețul dispăru, iar băiatul, doborînd arborele, află la rădăcina lui o gîscă cu pene numai și numai de aur. Prostilă o luă și porni la drum, ajungînd

(continuare în pag. 8)

la un han, unde hangiu! avea trei fete. Acestea cît ce văzură gîsca din mîna băiatului se repeziră să-i smulgă măcar cîte o pană de aur. Și să vezi minune! Pe rînd, fiecare, cît ce atinseră gîsca se lipiră cu degetele de ea. Fără a le lua în seamă porni cu gîsca mai departe, iar cele trei fete, vrînd-nevrînd, neputîndu-se deslipi de penele de aur, alergau în urma flăcăului. Le văzu un popă, care strigă la ele: „- Nerușinatelor, de ce vă țineți scai după flăcăul ăsta?!“ Și se repezi și o prinse pe ultima dintre fete de mîna, cu gînd s-o oprească. Dar..., rămase și el

agățat de grupul care-l urma pe Prostilă, fiind tras la drum după el. Le ieși în cale și dascălul, care se minună de șirul ciudat cu popa în urma codanelor: „- Părinte, încotro zorești așa tare?! Ai uitat că azi avem un botez?!“ Se repezi la popă să-l tragă de mîneacă, dar rămase și el lipit de șir. Îi văzură doi țărani cu sapele pe umăr. Vrînd să-i scape pe cei lipiți de gîscă de o astfel de pacoște se treziră și ei agățați. Mare comedie! Acum, se înșirau șapte oameni în urma lui Prostilă, prinși de gîsca de sub brațul său. Așa ajunseră într-o cetate mare, unde domnea un

împărat, cu o fată ursuză, pe care nimeni n-a făcut-o să rîdă vreodată. Din această pricină împăratul dăduse o pravilă în care scria că o va da de nevastă celui care o va face să rîdă. Auzind aceasta, Prostilă se înfățișă înaintea domniței cu gîsca subsuoară și alaiul cel năstrușnic după el. Văzîndu-i pe cei șapte alergînd după flăcăul cu orătania, ca înșirați pe sfoară, fata izbucni într-un hohot nestăvilit. Și rîse cu atîta poftă, că împăratul și făcu nunta fetei cu Prostilă, numindu-l pe acesta urmaș la domnie.

Ilustrații: SILVIU BĂIAȘ

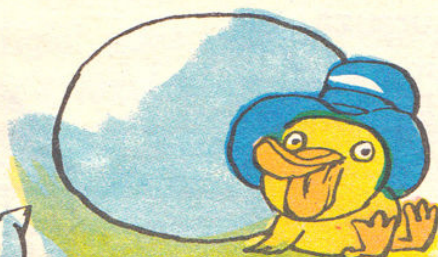
GHICITORI

Pitic sînt, de toți m-agăț,
și pe toată lumea-nvăț.

Mărgelușe negre, vii,
Cară boabe în cîmpii!

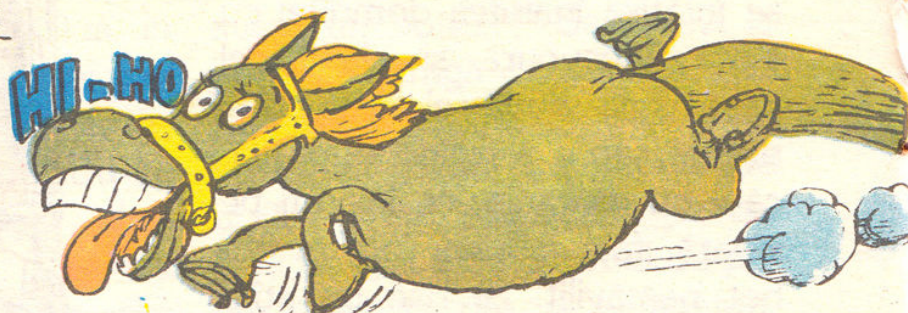
Ce este-n toate
și fără el nu se poate?

Casă văruiță
Peste tot boltită.

Șervețel vărgat,
peste mare aruncat.

În pădure cioca-boca,
în tîrg hi-ho-ho
și acasă trepa-lepa.

Frate și soră,
nu se-ntîlnesc niciodată la horă.

MOS MARTIN VREA SĂ AJUNGĂ LA GHINDE.
PE CARE DRUM VA MERGE?

Ilustrație: Veniamin CHIȚU

CUVINTE OBIȘNUITE, NOI SENSURI: În antologia întocmită de George Muntean, proverbele și zicalile au fost astfel grupate pentru a sugera trecerea de la concret la abstract, cuvintele obișnuite căpătînd noi sensuri, pline de înțelepciunea poporului.

Ilustrație:
Laurențiu SÎRBU

PITICUL A SCRIS ACEST AFIS, ÎNSĂ A INCURCAT LITERELE. CITINDU-LE ÎNTR-O ANUMITĂ ORDINE, VEȚI AFLA TITLUL FILMULUI ÎN CARE A APĂRUT PITICUL ȘI AUTORUL ACESTUIA.

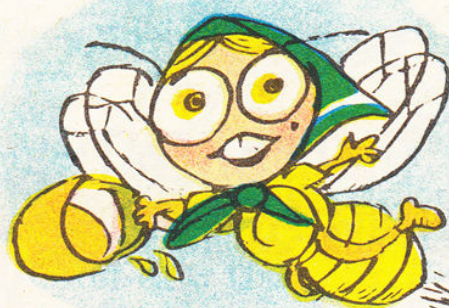
CULORI ȘI...

Cînd se vede la apus o sprînceană luminoasă s-așteaptă să vie o vreme frumoasă.

Cînd rădăcina de usucă ramura verde pe copac nu se mai urcă.

PROVERBE ȘI ZICALE ROMÂNEȘTI

INSECTE ȘI...

Albina cea bună nu se pune pe o floare vestejită.

*

I se face' inima cît un pu-rice.

*

A se băga ca musca-n lapte.

*

A avea greieruși la cap.

MERSUL VREMII ȘI...

Cerul curat de trăsnet nu se teme.

A semăna vînt și a culege furtună.

Cui i-e frică de orice nor, nici o călătorie nu face.

NUMĂRĂTOAREA

UNU - zboară păunu'.
DOI - iepure-n zăvoi.
TREI - barză cu cercei.
PATRU - mîță la teatru.
CINCI - rațe cu opinci.
ȘASE - fluturi de mătase.
ȘAPTE - purceluși de lapte.
OPT - un măr rumen copt.
NOUĂ - o floare în rouă.
ZECE - norul care trece.

Irimie STRĂUT

Ilustrații: Pompiliu DUMITRESCU

GĂSIȚI CARE SÎNT DIFERENȚELE ÎNTRE
PĂDURAR ȘI UMBRA SA.

CARE DINTRE
CEI ȘAPTE PITICI
VA PLÎNGE
DUPĂ BALONUL SPART?

Ilustrație: Laurențiu SÎRBU

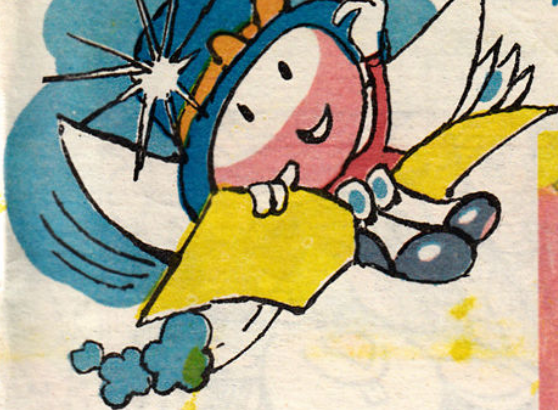

La sugestia doamnei educatoare Roza-lia Muntean, de la Grădinița nr. 30 din Galați, care ne-a trimis aceste tablouri decorative lucrate de copii din grupa sa, vom mai publica astfel de obiecte create de copii, însoțite de explicații privind tehnica și metodele folosite. Lucrările vor trebui să poarte numele copiilor, precum și al celor sub îndrumarea cărora au fost create.

ABC-UL HĂRNICIEI

VĂ PLAC DESENELE?

Trimiteți-le acestor doi copii desenele voastre!

*Je m'appelle:
Simon Rassauw.*

J'ai : 6 ans.

Je suis à l'école:

Marie Curie.

MANTES-LA-JOLIE 78200

France

Belcan - Bucur

Andreea-Georgeta

*Scoala Generală
de Aplicație*

Nr. 12

Clasa a I-a D

Taxi

Cod 6.600

**DEZLEGĂRILE JOCURILOR
DIN P. 10-11**

Ghicitori: numele, condelul,
calul, oul, curcubeul, Soarele
și Luna, furnicile.

Filmul: „Albă ca zăpada”. Au-
tor: Walt Disney

» Licurici «

Redactor șef: Daniel Cocoru

Redactor șef-adjunct: Ileana Bumbac

Secretar general de redacție: Dumitru Dobrică

Prezentarea artistică: Ofelia Dumitrescu

Prezentarea tehnică: Mihnea Bumbac

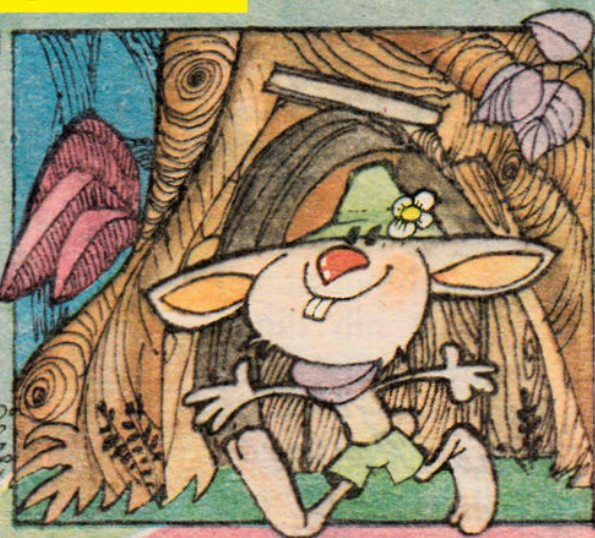
ADRESA: „Licurici”, Piața Presei libere 1, P.O. Box 40, București — 33. TELEFON: 17 60 10/2491.

TIPARUL: Combinatul Poligrafic București, comanda nr. 1834

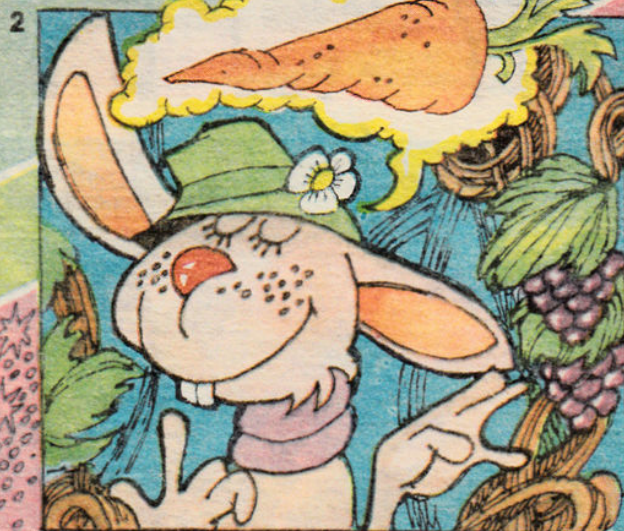
AVENTURĂ CU LICURICI

Scenariu: Iuliu RAȚIU

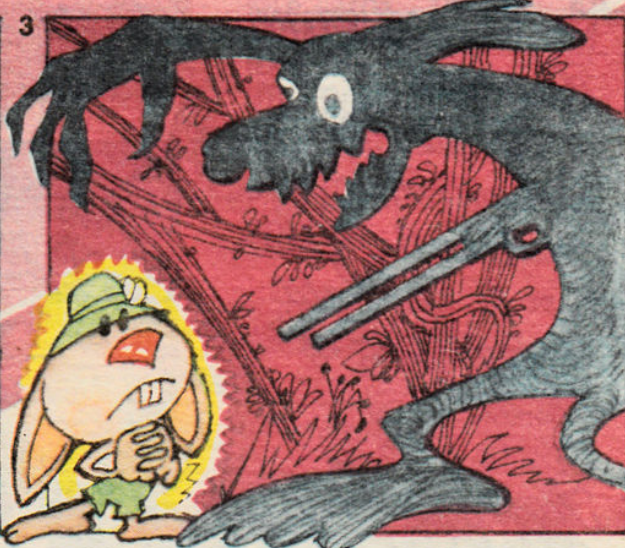
Ilustrație: Laurențiu SÎRBU

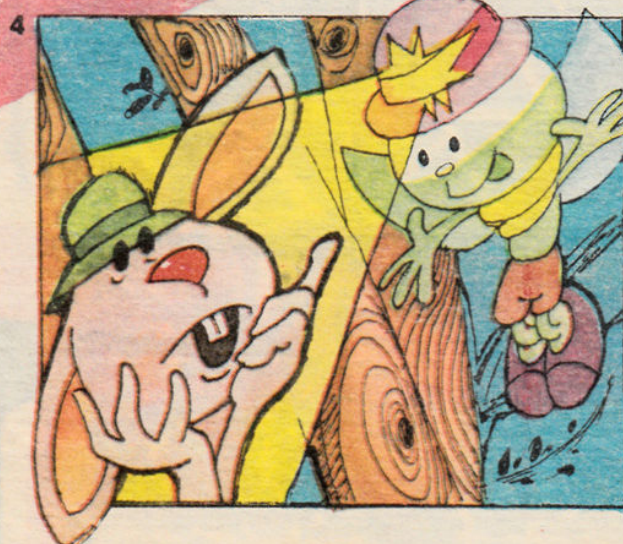
În noaptea-aceea-ntunecoasă,
Un iepuraș plecă de-acasă.

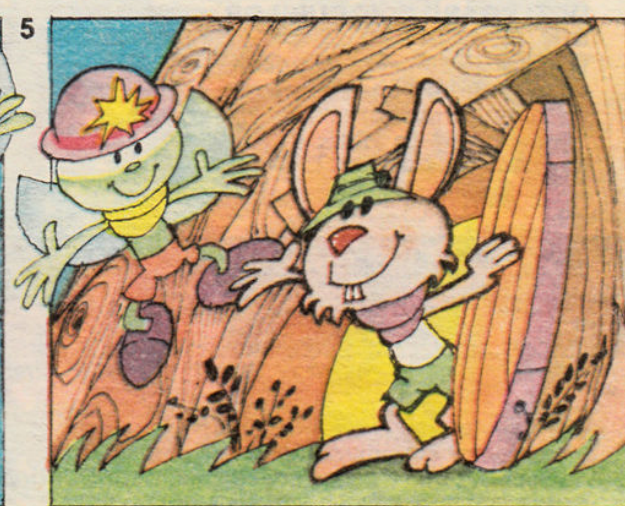
El morcovi căuta, nu mure...
Dar s-a trezit într-o pădure!

— Vai! Tremura ca prins în cușcă:
Uite o vulpe,-un, lup, o pușcă..

L-a văzut însă Licurici:
— Ce cauți, iepuraș, pe-aici?

Mi-e frică... e-ntuneric...
Lasă...
Și Licurici îl duce acasă!